पञ्चय

तखाः श्रीनिञ्चला गेहे सबं सबं हि नारद।॥ यधेन्द्रागी महेन्द्रस्य लच्चीलेच्चीपतेयेथा। ग्रकरख यथा गौरी सापि भर्भ भवेत्तथा ॥ या पचमीवर्तं कुर्यात् सा भवेच पतिवता। यथोक्तविधिना या तु कुर्व्वीत व्रतस्त्तमम् ॥ पुत्रपीत्रधनेश्वर्यं पद्मीकरणादपि। रतत्ते कथितं सर्वे तत्त्वं कमललोचन !॥

नारद उवाच। केनापि कथितं पूर्वे छतं केनापि वा पुन:। प्राप्तं कुच लया देवि ! श्रोतुमिच्छामि तद्वद ॥ श्रीक्वाच।

माचे मासि सिते पर्च पश्चम्याश्च महामुने !। निशावसानसमये चन्द्रभागां महानदीम् ॥ इंसमङ्गी: समाजीयाँ निलनीपुलिनोच्नलाम् । तच गौरी ग्राची मेधा साविची चोर्वाशी परा। गारायणं समारीय कुर्वन्ति वतसुत्तमम्। काम्बन्नतिमदं पद्मे ! लभते फलसुत्तमम् ॥ इवंवतीय तां वीच्य प्रोवाच कमलालया। पुष्पञ्च देश्वि मे धुपं दीपं नैवेदाडलकम् ॥ भया तव प्रसादेन क्रियते व्रतसुत्तमम्। ततस्तासां पत्नै: पुन्येने वेदो स वतं सतम् ॥ ततसासां प्रसादेन वसभार्च जनाइन !। लिय देव जगनाय ! नरनारीमणेन च ॥ भक्या सया ते कथितं सर्वेलोके प्रकाशितम्। या करोति वर्तं होतत् यथाविधिविधानतः॥ इह लोके सुखं सुक्का नारायगपुरं वजेत । श्रुला व्रतस्य साहासंत्र व्रतमेतत् चरन्ति याः ॥ न किचिद्वकृतै लोके तासां सत्यं वदान्य इस्। हर्नि तासां पापानि यास प्रखन्य हर्नि प्रम्। नारायमां नमस्त्रत्य प्रपूच्य च विसच्जेयेत्॥"

इति भविष्यपुराणोत्ता षट्पचमीवतकथा

पद्मुखः, पुं, (पचं विस्तृतं मुखं यस्य सः।) सिंहः। इति राजनिर्घग्दः॥ (पच सुखानि यस्य सः।) भिव:। इति हमचन्द्र:॥ तस्य नामवर्धाद

यथा, देवीपुराखे। "प्रिवस्तव स्थितः साचात् सर्वपापचरः गुभः। सत् पञ्चसुखः खातो लोके सर्वार्यसाधकः। पचनकात्मको यसात्तेन पद्मसुखः स्टतः॥ पश्चिमे तु सुखे सदो वामदेवस्तथोत्तरे। पूर्वे तत्प्रमं विद्यादघोरश्चापि दिचा । र्प्यानः पञ्चमो मध्ये सळे घासपरि स्थितः। रते पच सुखा वता ! पापन्ना यहनाभ्रनाः॥ सदोनातं भवेच्छ्तां वामदेवना पीतकम्। रक्तस्तलुरुषो च्रेयोश्घोरः कथाः स स्व च॥ द्रंग्रानः पश्चिमक्तेषां सर्ववर्णसमन्वितः। कामदः कामरूपी खात ज्ञानाधारः भ्रिवात्मकः॥ (रदाचिविश्वेष:। अस्य धारणत: शुभं भवति॥ पञ्च मुखानि यस्य इति विग्रहे वाचिलिङ्गलम्। यथा, रामायण । प्राथशारह। "तस्य पद्मायसांसीद्यान् प्रितान् पद्मस्यान् प्रिरखुत्वलपत्राभान् दुधैषै; संन्धवेग्रयत्॥")

पचसुखी, स्त्री, (पचसुखानीव सन्वखा: ।) वासक: । इति राजनिर्धेग्टः ॥ जनापुव्यविश्वेषस्य ॥ (पर्षं विस्तृतं सुखमस्याः। सिंइस्ती॥ स्टिकाले पच-महाभूतान्येव पश्तमुखानीव यस्या: प्रात्ते-रिखर्थ:। शिवपत्नी। इति शब्दाम्न् धि:॥) पचसुदा, स्त्री, (पचविधा सुद्रा।) पूजायां कर्त्तवा पचप्रकारसुद्रा। तस्या अनुष्ठानं यथा,-"सम्यक् प्रपृरितः पुत्र्यः कराभ्यां कल्पितो । ञ्चलिः। व्यावाह्नी समाखाता सुद्रा देशिक्सत्तमी: ॥१॥ व्यघोसुखी लियचेत् खात् स्थापनी सुदिका उच्छिताङ्गुष्ठसुष्टो स्त संयोगात् सनिधापनी॥३॥ ज्यन्तः प्रविश्विताङ्ग्छा सैव सम्बोधनी सता । 8।

उत्तानसृष्टियुगला संसुखी करणी मता॥"५॥ इति पूजाप्रदीप:॥

पचन्द्रचं, स्ती, (पद्यविधं मद्रम्।) गवानामेधी-मचिषीगर्भीग्रतम्। इति राजनिर्घण्टः॥ पश्चम्द्रलं, स्ती, (पश्चप्रकारं पश्चगुणितं वा म्द्रलम्।) खनामखातपाचनम् । तत् चिविधं दृष्टत् खल्यं हणाखन । मादां यथा,-

''विख्वस्थोगाकगास्भारीपाटला गणिकारिका। कपावातचरं श्रेष्ठं पचम्रलिमदं मचत्॥" द्वितीयं यथा,-

"भारतपर्यों एन्त्रिपर्यों हहतीह्वयगोचुरम्। वातिपत्तहरं दृखं कनीय: पचम्हलकम ॥" हतीयं यथा,-

"कुग्रः काग्रः ग्ररो दर्भ दच् चिति हर्गोद्भवः।" इति चक्रपाणिद्तः॥

"विखासिमस्यस्योगाकका सम्यः पाटला तथा। ज्ञयं बहत् पचन्द्रलं पञ्चन्द्रलमिति स्मृतम् ॥ भरे चहमें काभाना नलस्य म्हलमेव च। सीम्रतसारकचीव लगाखां पचमलकम्॥" इति भ्रब्दचिन्त्रका॥

(पञ्चानां कलानां समाहार:। इति विग्रहे म्रलपचक्स ॥)

पचन्त्रली, स्त्री, (पचानां कलानां समाचार:। "हिंगी:।" ४।१। २१। इति डीप्।) खल्प-

पञ्चन्द्रलपाचनस्। यथा,--"भारतपर्यो प्रश्निपर्यो हहती कर्दकारिका। तथा गोचुरकचेव पचम्रली कनीयसी॥"

इति ग्रब्दचिन्त्रका॥

पस्यज्ञाः, पुं, (पश्चविधा यज्ञाः ।) ग्रहस्थकर्त्तव-पचप्रकारयज्ञविश्रीयाः। यथा,— "बद्धयत्रो वृयत्त्रस्य देवयत्त्रस्य सत्तमः!। पिल्यज्ञी भृतयज्ञ: पचयज्ञा: प्रकीर्त्तता: ॥" इति पादी क्रियायोगसारे १६ अध्याय: ॥

गूदमधिकत्य,-"नमस्तारेण मन्त्रेण पष्मयज्ञात चापयेत्।" इति तिथादितत्वम् ॥

व्यस्य विवर्गां पश्चमहायज्ञम्बदे द्रष्ट्यम् ॥ पचरचकः, पं, (पचगुणितानि रचका इव कर्ट- पद्वलाङ्गलकं, क्री, (सक्तादिविश्वावतस्प्रविष

कानि यस्मिन्।) पक्तपीड्टच:। इति राज-पचरतं, जी, पद्मानं रत्नानं समाहार:। (यहा पचिवधं पचगुणितं वा रत्नम्।) तद्यथा. कनकम् १ हीरकम् २ नीलमिणः ३ पदारागः ४

सत्ता ५। यथा,-"कनकं चीरकं नीलं पद्मरागच मौत्तिकम। पचरतमिदं प्रोक्तन्दिमि: पूर्वदिशिभ:॥ रतानाचाप्यभावे तु खर्णं कर्षाह्वभेव वा।

सुवर्णसाप्यभावे तु चार्च्य ज्ञेयं विचन्त्रणे: ॥" इति हमादि: ॥

कनकर जतप्रवालमी सिकर (जपट्टात्मकमिति

पचरसा, स्त्री, (पच: विस्तीर्गो रसी रसाम्।) आमलकी। इति हारावली भ्रव्यमाला च॥ पश्वराचं, जी, (पञ्चविधानि राचाणि ज्ञानानि यच। समासे अन्।) ग्रस्थविश्रवः।

"राज्य ज्ञानवचनं ज्ञानं पचविधं सहतम। तनेदं पचराचच प्रवदन्ति मनीविया:॥ प्रथमं सालिकं ज्ञानं द्वितीयन्तु तदेव च। नेगुंग्यच हतीयच ज्ञानच सर्वतः परम्॥ चतुर्येष राजसिकं भक्तसन्नाभिवाञ्चति। पचमं ताममं ज्ञानं विद्वांस्त द्वाभिवाञ्क्ति ॥ चानं पखिवधं प्रोत्तं पखराचं विदुर्भधाः॥"

तत् सप्तविधं यथा,-"पचराचं सप्तविधं ज्ञानिनां ज्ञानदं परम। ब्रासं ग्रीवच कौमारं वाग्रिष्ठं कापिलं परम ॥ गौतमीयं नारदीयमिदं सप्तविधं सन्तम्॥"

इति नारदपचराचे प्रथमराचमं ॥

अपि च। "पचनं पचरात्राणां क्रणासाहात्मापूर्वकम्। वाधिष्ठं नारदीयच कापिलं गौतमीयकम । परं सनतकुमारीयं पश्चराचश्च पश्चम ॥" इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृषाज्ञमखर् १३२ अधाय:॥ एतद्तिरिक्तानिचयप्रीषेष्ट्यभ्वादिपञ्चराचाणि-सन्ति॥ (पञ्चानां राजीगां समाहार:।) पञ्च निशाः। यथाच् चक्रपाणिदत्तः। "चिराचं पचराचं वा दशराचमधापि वा। लङ्घनं सदिपातिषु क्यांदाराग्यदर्भनात्॥"

पचलचर्ण, ज्ञी, (सर्गादि पचविधानि लच्चणानि यत्र।) पुरायम। यथा,--- "सर्गेख प्रतिसर्गेख वंश्री मन्वन्तराणि च। वंशातुचरितचीव पुरासं पश्चलचासमा"

इत्यमरभरती॥ (पञ्चानां लच्च मानां समाचार:। इति वियच्चे

पञ्चलच्यानि॥) पचलवर्ण, क्री, पद्मानां लवणानां समाद्वार:। (पश्चगुणितं लवणमिति केचित् ।) तद्यथा,-काचम। सैन्यवम। सासुद्रम। विड्म। सौवर्चलम्। इति राजनिर्घाटः॥